

РЕШЕНИЕ

№ 2623

гр. София, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря ПЕТЯ Д. ШОПНИКОЛОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно
наказателно дело № 20211110214359 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „К.Л.А.К.“ ЕООД, ЕИК ХХХХ, против наказателно постановление № 475544-F490569/04.11.2019 г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности“ - София в Централно управление на НАП, с което на жалбоподателя на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата се сочи, че наказателното постановление е издадено в нарушение на материалния закон, тъй като жалбоподателят намира, че не се явява задължено да издава фискален бон или бележка от кочан лице, защото настоящият случай попада в хипотезата на разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредбата). Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят и процесуалният му представител – редовно призовани, не се явяват.

Въззиваемата страна – Централно управление на НАП, редовно призована, се представлява от юрк. М., същата пледира наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а процесната жалба – оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Моли да ѝ бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

„Е.Е.“ ООД е оператор, лицензиран за извършване на услугите по чл. 39 от Закона за пощенските услуги, който притежава лицензия до 14.12.2026 г. за извършването на приемане, пренасяне и доставяне на вътрешни и международни пощенски пратки, пощенски колети, пощенски парични преводи, като извършва и допълнителни услуги „препоръка“ и „обявена стойност“ по смисъла на чл. 34, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от същия закон.

На 03.12.2018 г. бил сключен безсрочен договор за куриерски и пощенски услуги с плащане в брой между „Е.Е.“ ООД, в качеството му на пощенски оператор, и „К.Л.А.К.“ ЕООД, в качеството му на клиент. Видно от чл. 2 от договора, куриерските услуги се извършвали съгласно актуалните „Общи условия“, обявени в сайта на „Е.Е.“ ООД.

На 09.05.2019 г. дружеството-жалбоподател изпратило чрез „Е.Е.“ ООД до „Б.Х.М.“ ЕООД в гр. Благоевград колие на стойност 78.00 лева, което след отстъпка от 45.00% и без ДДС било на стойност 35.75 лева. За същото била издадена фактура №00000000153/09.05.2019 г. и стокова разписка № 1050213789116/09.05.2019 г. Стоката била предадена от представител на дружеството-жалбоподател на 09.05.2019 г. с указание куриерът да събере наложен платеж на обща стойност от 146.90 лева (35.75 лева за колието и 86.67 лева за „ремонт“) при предаване на пратката в гр. Благоевград. Същата била доставена от „Е.Е.“ ООД на 10.05.2019 г. На 13.05.2019 г. „Е.Е.“ ООД изпратило по банков път сумата от 146.90 лева (35.75 лева за колието и 86.67 лева за „ремонт“) на „К.Л.А.К.“ ЕООД.

При извършена проверка от 17:48 часа до 19:30 часа на 09.05.2019 г. на търговския обект магазин „О.“, находящ се в гр. София, /АДРЕС/, стопанисван от дружеството-жалбоподател, контролните органи намерили, че за изпратеното колие не бил издаден нито фискален бон, нито бележка от кочан. Бил съставен протокол за извършена проверка № 0394642 от 09.05.2019 г.

Свид. Ф.Р. – актосъставител, намерил че е било извършено нарушение на чл.118, ал. 1 от ЗДДС, поради което съставил АУАН № F490569/05.06.2019 г., който бил предявен на пълномощник на жалбоподателя на същата дата и подписан с възражения. В срока по чл. 44 от ЗАНН не били депозираны допълнителни възражения по така съставения АУАН.

На 04.11.2019 г. било издадено и атакуваното наказателно постановление.

Изложената фактическа обстановка се установи от представените по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитания актосъставител Ф.М.. Показанията на свид. М. съдът кредитира относно обстоятелствата, свързани със съставяне на АУАН, като логични. Действително при проверката на фискалното устройство контролните органи са установили, че не е била регистрирана покупка на такава стойност, т.е. за същата не е бил издаден касов бон.

Писмените доказателства са в синхрон с депозираните свидетелски показания и позволяват правилното изясняване на случая, като обсъждането на доказателствените материали

поотделно и в тяхната съвкупност доведе до еднозначни фактически изводи у съдебния състав.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок, от легитимното за това действие лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима, а разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС), а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща. При извършената служебна проверка съдът констатира, че и АУАН, и НП са издадени от лица, притежаващи материална компетентност.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в 6-месечния преклузивен срок. Ето защо са спазени всички преклузивни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя от формална страна.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Словесното описание на нарушението в акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Предвид изложеното, съдът намери, че АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Въпреки гореизложеното, обаче, атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон от страна на наказващия орган, тъй като жалбоподателят не е нарушил разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Съгласно въпросната разпоредба всяко регистрирано и нерегистрирано ЗДДС лице е длъжно

да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

В настоящия случай е относима и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена на основание чл. 118, ал. 4 от ЗЗДС. Видно от чл. 3, ал. 1 от Наредбата (редакция към датата на извършване на нарушението), всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

Чл. 25, ал. 1 от същата наредба (изм. и доп. - ДВ, бр. 26 от 2019 г., в сила от 29.03.2019 г.) гласи, че независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата по чл. 3, ал. 1 - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1. Съгласно чл. 25, ал. 2 от същата при разносна търговия фискалната касова бележка се издава от лицето по чл. 3 и се предава на разносвача, който от своя страна я предоставя на купувача при плащането, освен когато плащането по продажбата се регистрира и отчита чрез фискално устройство на мястото на предаване на стоката или услугата, като ал. 4 гласи, че се допуска да не се издава документът по чл. 3, ал. 1, изречение второ, ако за продажбата е издаден данъчен документ по чл. 112 от ЗДДС, съдържащ данните по чл. 26, ал. 1, т. 1, 4, 7 и 8, с изключение на кода на данъчната група.

От събраните по делото доказателства бе установено, че при издаването на складовата разписка не е било извършено плащане на цената от получателя на доставката, а такава е било извършено чрез куриерска фирма „Е.Е.“ ЕООД, който впоследствие е превел по банков път сумата на дружеството. Документ по чл. 25, ал. 4 от Наредбата е бил издаден от дружеството – вж. фактура № 0000000153/09.05.2019 г., съдържаща всички изискуеми реквизити по чл. 26, ал. 1, т. 1, 4, 7 и 8. Доколкото са налице и изключенията по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Наредбата, то настоящият съдебен състав намери, че за дружеството-жалбоподател не е съществувало задължение за издаване на фискален бон от работещо в

обекта фискално устройство, тоест същото, като не е издало фискален бон, не е осъществило нарушение на състава на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Наказателно постановление се издава, когато е установено по безспорен начин извършването на нарушението, като в случая според настоящата инстанция жалбоподателят не е нарушил посочената разпоредба на ЗДДС, жалбата се явява основателна и процесното наказателно постановление следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон.

При този изход на делото въззиваемата страна няма право на юрисконсултско възнаграждение, но жалбоподателят има право на разноски и съевременно претендира и доказва извършването на такива в размер от 300 лева, поради което на основание чл. 63д от ЗАНН административнонаказващият орган следва да заплати на жалбоподателя сумата от 300 лева

Така мотивиран и на основание и чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 475544-F490569/04.11.2019 г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности“ - София в Централно управление на НАП, с което на „К.Л.А.К.“ ЕООД, ЕИК ХХХХ, на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д от ЗАНН Централно управление на НАП да заплати на „К.Л.А.К.“ ЕООД, ЕИК ХХХХ, сумата от 300 (триста) лева – разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ без уважение искането на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на [глава XII от Административнопроцесуалния кодекс](#), в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____